

Corbettův report: Jaká je budoucnost potravin?

 otevrisvoumysl.cz/corbettuv-report-jaka-je-budoucnost-potravin

20. ledna 2023

Ve zkratce...

Pokud je dnešní potravinová krize (nárůst cen, nedostatek, apod.) vědomě vyvolána, je otázkou proč? Z jakého důvodu by vlády měly vytvářet nedostatek potravin pro své vlastní lidi? Odpověď je jednoduchá. Jsme svědky řízené demolice potravinového řetězce, která má vést ke zničení současného systému průmyslového zemědělství, jak ho známe. Více v článku od Corbetta.

Facebook

Telegram

VK

Originál článku publikován ZDE: 16. ledna 2023

Pokud „jste to, co jíte“, jak říká staré přísloví, co to z nás dělá?

Jako konzumenti těžce zpracovaného, chemicky ošetřeného, GMO zamořeného sajrajtu jsme v moderním vyspělém světě „vyřešili“ problém hladu, který trápil naše předky od nepaměti, tím, že jsme předali svou potravinovou suverenitu hrstce korporátních konglomerátů. Výsledkem tohoto předání je vytvoření systému továrního zemědělství, v němž jsou geneticky modifikované plodiny polévány glyfosátem a hospodářská zvířata jsou nahnána do malých ohrad, kde žijí celý život ve špinavé bídě, napumpována antibiotiky a růstovými hormony, dokud nejsou porážena a odeslána do supermarketů a řetězců rychlého občerstvení.

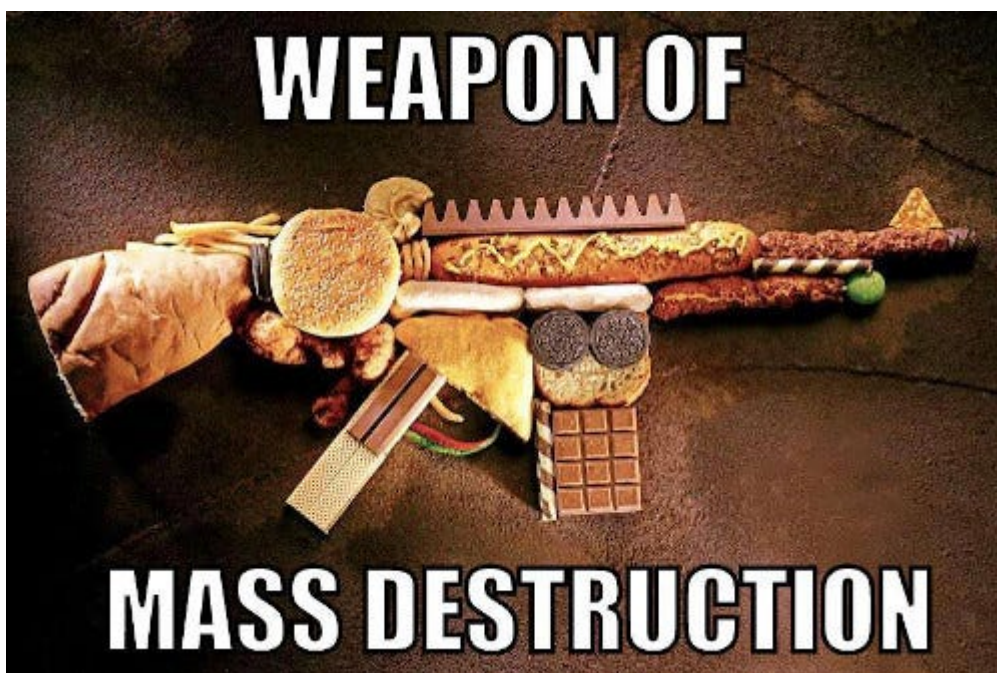
Existuje celá řada dokumentárních filmů a dokumentů v posledních desetiletích, které podrobně popisují nebezpečí tohoto průmyslového zemědělského systému, kterému jsme podřízeni, a mnoho aktivistů, kterí bijí na poplach o těchto problémech, jakákoli řada

kampaní a pochodů organizovaných s cílem zvýšit povědomí o těchto problémech. Přesto národ za národem tloustne a je stále nemocnější, protože tradiční stravu založenou na čerstvých produktech od místních zemědělců vytlačuje růžový sliz z fastfoodů pocházející z průmyslových farem velkopotravinářského oligopolu.

Ale jakkoli je situace špatná, bude ještě horší. Jak krize za krizí narušuje zásobování potravinami, „řešení“ těchto problémů je již připraveno. Na trh přicházejí nové technologie, které hrozí, že zcela převrátí naše chápání potravin. Technologie, které by v konečném důsledku mohly začít měnit samotný lidský druh.

Tohle je zkoumání budoucnosti potravin.

Jídlo jako zbraň

Co je to vlastně jídlo?

Normálnímu člověku, který má v hlavě jasno, to zní jako hloupá otázka. Jídlo je samozřejmě palivo pro tělo.

Jistě, mohli bychom se v tom vyřádit. Vědci by mohli mluvit o obsahu kalorií v různých potravinách nebo měřit obsah makronutrientů. Sociologové by mohli poukázat na to, že jídlo je základem lidského společenství, které sdružuje lidi do rodin, kmenů

a komunit, aby lámali chleba a navazovali sociální vztahy. Teologové mohou dokonce diskutovat o proměně chleba a vína a o společenství s Bohem, které tyto posvátné úkony konzumace umožňují. . . .

. . . Ale pak jsou tu psychopatičtí rádoby vládcí světa. Tito machiavelističtí intrikáni by definovali jídlo zcela jinak. Pro ně je jídlo zbraň.

Příkladů, kdy se jídlo (nebo jeho nedostatek) používalo jako metoda manipulace a ovládání populace, je v historii nepřeberné množství.

Útočící armády již po tisíciletí vědí, že město lze dobýt jeho blokadou. Nakonec obyvatelům obléhaného města dojdou potraviny a buď zemřou hlady, nebo se vzdají.

Angličané věděli, že jídlo je mocným nástrojem kontroly. Vytvořili the podmínky které vedly k irskému bramborovému hladomoru, a pak nečinně přihlíželi, jak miliony lidí umírají nebo jsou vysídleni, protože – jak se ukázalo – v Irsku se památná slova Charlese Trevelyana, který měl na starosti reakci britské vlády – „boží soud seslal pohromu, aby Irům udělil lekci, že pohromu nelze příliš zmírňovat“. Irové však nebyli ani první, ani poslední, kdo pocítil tíhu lhostejnosti britského impéria k jejich hladu; zeptejte se Bengálců o jejich vlastním hladomoru.

Příkladem tohoto myšlení „jídlo jako zbraň“ z 20. století, který nás okamžitě napadne, je Holodomor (Hladomor na Ukrajině), nestoudný akt genocidy, který spáchali Sověti Josifa Stalina na Ukrajincích, aby potlačili jejich rodící se hnutí za nezávislost. Následný hladomor měl za následek smrt čtyř milionů Ukrajinců.

Holodomor však rozhodně není jediným případem, kdy byly v minulém století potraviny použity jako zbraň. Dokonce i oficiální obvinění amerického prezidenta Herberta Hoovera jeho stejnojmennou institucí připouští, že Hoover použil potraviny jako zbraň při sledování svých geopolitických cílů – nejprve poskytl potraviny Němci okupované Belgii a severní Francii během první

světové války a poté se snažil poskytnout potravinovou pomoc bolševikům po válce. (Čtenáři knihy Dochertyho a Macgregora Prodlužování theagónie: Jak mezinárodní bankéři a jejich političtí partneři záměrně prodlužovali první světovou válku však budou vědět, že za těmito snahami se skrývá mnohem hlubší a temnější příběh... ale to je příběh na jindy).

A kdo by mohl zapomenout na arciglobalistu Henryho Kissingera a jeho Memorandum o studiu národní bezpečnosti: Důsledky celosvětového růstu populace pro bezpečnost a zájmy USA v zámoří? ? Tento dnes již proslulý dokument – vypracovaný Kissingerem v prosinci 1974 a přijatý prezidentem Fordem v roce 1975 jako oficiální politika – tvrdí, že vzhledem k tomu, že „rostoucí populace bude mít vážný dopad na potřebu potravin“, bude možná nutné vázat potravinovou pomoc rozvojovým zemím na povinné sterilizační programy nebo kvóty na snížení počtu obyvatel, což přimělo i chladně kalkulujícího Kissingera k zamyšlení, zda by takový systém neudělal z potravin „nástroj národní moci“.

Ale to bylo tehdy. Tohle je teď! Určitě už je ta myšlenka „jídlo jako zbraň“ dávno v důchodu, že?

Aby nikdo nepochyboval o tom, že potraviny jsou i v 21. století zbraní proti nám, stačí se podívat na poslední novinové titulky, abychom se přesvědčili, že tato myšlenka zdaleka není přežitkem minulosti.

Covidové lockdowny ukázaly křehkost celosvětového průmyslového potravinového řetězce, protože uzavírání a propouštění způsobilo masivní narušení provozu zpracovatelů masa a distributorů potravin v zemích po celém světě, od Kanady až po Velkou Británii až po Čínu do Japonska. Tyto lockdowny způsobily chaos v dodávkách mléka, produktů, ryže a pšenice všude. A toto pandemonium v zásobování potravinami zase způsobilo bolesti hlavy pro zemědělce, řidičům kamionů, supermarkety a restaurace a vedlo k davové mánii v Keni a

protestům v Bangladéši a rabování v Kolumbii a střetům v Jihoafrické republice (nemluvě o šílenství v supermarketech a rvačkách při nákupech v USA a Austrálii a ve Velké Británii).

Ruská invaze na Ukrajinu pak odstartovala nové kolo celosvětové potravinové nejistoty. Ukrajina v roce 2022 sklídila 19 milionů tun pšenice, což je o více než 40 % méně než v předchozím roce, a menší sklizeň znamená, že ukrajinští zemědělci, kteří jsou omezeni penězi, mají méně prostředků na investice do životně důležitých vstupů, jako jsou hnojiva, což znamená, že pravděpodobně dojde k ještě menší sklizni v roce 2023. To ovlivňuje nejen země jako Egypt, Tunisko, Maroko, Indonésie, Pákistán a Bangladéš, které jsou závislé na dovozu pšenice z Ukrajiny, ale také chudé země subsaharské Afriky, jejichž mouka pochází z ukrajinské pšenice zpracovávané v Turecku. To také zvyšuje ceny po celém světě, což přispívá k nestabilitě a nedostatku potravin pro miliony lidí.

Celkově lze říci, že otřesy v celosvětovém potravinovém řetězci přispěly ke zdvojnásobení the počtu lidí, kteří čelí akutnímu potravinovému nedostatku od začátku plandemie.

Vzhledem k tomu, že se názorně ukázalo, jak křehké je celosvětové zásobování potravinami a jak velký hospodářský a společenský chaos může způsobit jakýkoli otřes tohoto systému, bylo by nemyslitelné, aby se vlády nyní záměrně pokoušely tento dodavatelský řetězec ještě více narušit, nebo ne??

Tak se nad tím ještě jednou zamyslete. Z Nizozemska přes Irsko, Polsko, Itálii, Kanadu, Argentinu až po Srí Lanku vlády ve jménu snížení znečištění potlačují zemědělce a nutí je vybíjet stáda, snižovat produkci, vyhazovat mléko a dodržovat nová náročná omezení provozu.

Tyto vlády nejsou hloupé. Stejně jako Britové, Sověti, Američané a další represivní režimy v historii vědí, že tato opatření, pokud budou dotažena do konce, povedou k rozsáhlému hladu a nepokojům. Ve

skutečnosti jsme již byli svědky masových protestů proti těmto omezením v mnoha zemích, od Německa přes Itálii, Polsko, Španělsko, Panamu, Argentinu až po Kanadu. Nizozemští zemědělci se loni dostali na titulní stránky novin kvůli svým dramatickým protestům a Srí Lanka se loni v létě propadla do chaosu, kdy protestující vtrhli do hlavního města a přiměli prezidenta k útěku ze země, když vyšlo najevo, že ke kolapsu národního hospodářství přispěla vlastní ekologická politika a omezení zemědělství.

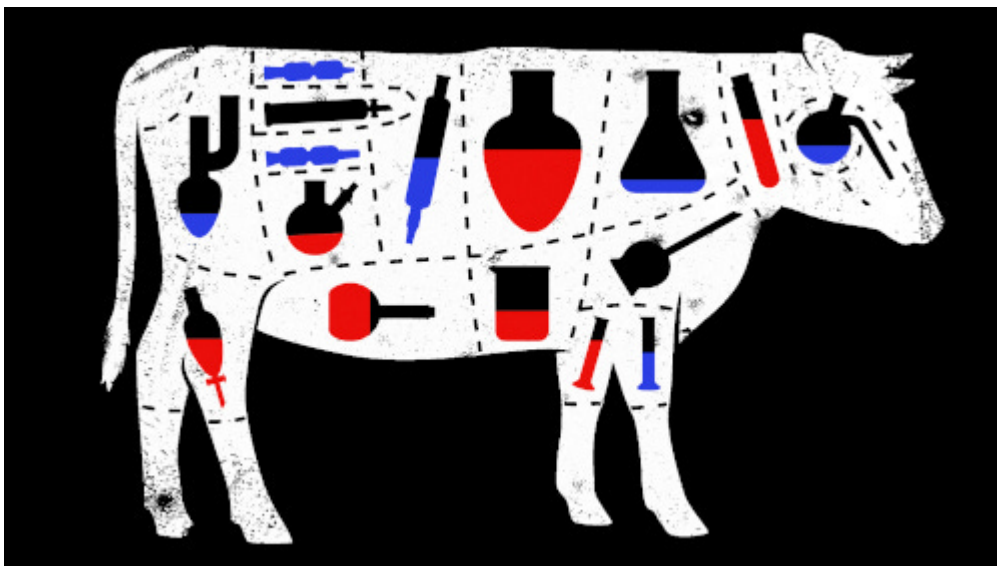
Pokud je však tato potravinová krize vědomě vyvolána, je otázkou proč? Z jakého důvodu by vlády měly vytvářet nedostatek potravin pro své vlastní lidi?

Odpověď je jednoduchá. Jsme svědky řízené demolice potravinového řetězce, která má vést ke zničení současného systému průmyslového zemědělství, jak ho známe. Tato změna však nemá za cíl vrátit nás ke skutečně udržitelným zemědělským postupům, kdy místní ekologičtí zemědělci produkují plodiny v souladu s odvěkou zemědělskou moudrostí. To zdaleka ne.

Ukazuje se, že „řešení“ této potravinové krize, které nabízejí miliardáři z korporátně-farmaceuticko-lékařsko-průmyslového-filantropkapitálového-vojenského komplexu, se vyvíjí v laboratořích a prodává veřejnosti prostřednictvím koupených a zaplacených mainstreamových médií.

Jedno je jisté: budoucnost potravin bude vypadat úplně jinak než cokoli, co jsme v historii lidstva zažili.

Budoucnost (ozbrojených) potravin

Každý, kdo v posledních letech dával pozor, už ví, jakým směrem se potravinářský průmysl ubírá.

Ano, všichni už víme, že Klaus Schwaub a jeho přísluhovači z Davosu prosazují program Eat Ze Bugs (jezte brouky/hmyz). Zaručuji vám, že ať už jste kdekoli, v jakémkoli koutě světa, kde čtete tento článek, určitě jste viděli (nebo jste snadno našli) místní zpravodajství o středoškolských studentech, kteří „spontánně žádají“ knedlíky ze cvrččího prášku ve školní jídelně nebo článek o tom, jak stateční vědci pracují na zachráně světa pomocí hamburgerů z červů.

Všichni víme o problému GMO: geneticky modifikované organismy se dostávají do našich potravin. Víme o četných zdravotních studiích, které prokázaly škodlivé zdravotní účinky konzumace GMO. Víme o šílených krocích, které GMO giganti podnikli, aby potlačili špatné zprávy o svých produktech, a o šílených krocích, které podnikl tisk, aby jim v tomto utajování pomohl. A víme o dalších škodách, které tato technologie způsobuje, ničí zemědělcům životy, kontaminuje genom planety a způsobuje, že související produkty jako je glyfosát dále kontaminují zásoby potravin a dále ohrožují naše zdraví.

Víme však o *dalším* vývoji kulinářské technologie? Nyní, když si vědci hrají se základními stavebními kameny života a přetvářejí organismy na buněčné úrovni, se otevírá celá oblast biotechnologií, která chce zásadně změnit to, co považujeme za jídlo jako takové.

Vědci se nyní zabývají nejen prostým vkládáním cizích genů do organismu, ale také tím, že se snaží vytvářet potraviny z designových mikrobů, inženýrstvím organismů do „bioreaktorů“, které lze použít k pěstování proteinů a dalších materiálů pro výrobu potravin, pěstování masných výrobků z buněk v laboratoři a desítky dalších bláznivých nápadů.

Po téměř desetileté PR kampani jste pravděpodobně slyšeli o společnostech Impossible Foods a Beyond Meat, které využívají nejmodernější techniky chemického inženýrství k výrobě rostlinných náhražek masa. Za rohem se však skrývá mnoho dalších technologií, které hrozí, že změní naše zásobování potravinami ještě více matoucím způsobem.

Vědci bioinženýrsky vytvářejí spory, které mohou být vloženy do plodin a hospodářských zvířat, což umožní společností identifikovat a sledovat potravinářské produkty po celé jejich cestě potravinářským systémem, od farmy přes továrnu až na stůl.

DARPA rozdává mnohamilionové kontrakty pro výzkumné pracovníky, aby našli způsoby, jak „přeměnit vojenský plastový odpad na proteinový prášek“ pro lidskou spotřebu.

Společnost s názvem Amai Proteins používá geneticky upravené mikroby k vytváření peptidů, které chutnají jako cukr, ale tráví se jako bílkoviny. A nejlepší (čti: nejhorší) část je, že „ačkoli jsou tyto mikroby technicky vzato geneticky modifikované, požadované produkty mohou být čištěny a legálně prodávány jako geneticky nemodifikované“!

A pak je tu Indigo Ag, společnost se sídlem v Bostonu, která se zabývá zemědělskými technologiemi a zavádí nový normál v zemědělství tím, že – jak říká její chabě maskované firemní PR maskující se jako „investiční zpravodajství“ – „využívá pokročilé techniky umělé inteligence a strojového učení k vytvoření revoluční agronomické platformy, která zvyšuje udržitelnost a produktivitu

zemědělské půdy prostřednictvím ošetření mikrobiomu nové generace, digitálního regeneračního obsahu, časových řad satelitních snímků, pokročilého monitorování plodin a analýzy dat a testování kvality zrna“ ... ať už to sakra znamená cokoli.

Tyto technologie budou samozřejmě veřejnosti prodávány jako způsob, jak pozoruhodně vylepšit staré nudné „jídlo“, na které se lidstvo spoléhalo po celá tisíciletí. Tohle přece není *jídlo*, tohle je jídlo 2.0!

Molekulární gastronomie umožní vytvářet nejrůznější bizarní a nepředstavitelné pokrmy, od sférizovaných šťáv až po smažené holandské omáčky až po chobotnice s lízátkem!

V nutrigenomické budoucnosti budou systémy umělé inteligence, které nám budou plánovat jídlo a sestavovat stravu, schopny přesně přizpůsobit náš jídelníček našemu individuálnímu genomu a vypočítat přesné porce potravin (nebo laboratorně vypěstovaných potravinových náhražek), které musíme konzumovat, abychom dosáhli požadovaných zdravotních cílů!

A kdo potřebuje šéfkuchaře? V budoucnu přineseme myšlenku ze replikátoru ze Star Treku do reality tím, že si všechno jídlo vytiskneme na 3D tiskárně přímo v naší kuchyni!

Chcete-li získat představu o tom, jak je tato agenda prodávána středním manažerům globální vládní třídy, podívejte se na tento nedávný dokument kanadské společnosti Policy Horizons. Jmenuje se „Biodigitální dnes a zítra“, který navazuje na dokument dnes již proslulého dokumentu o biodigitální konvergenci. Cílem této zprávy je rozšířit tento dřívější dokument a prozkoumat „potenciální dopad biodigitální konvergence na odvětví, jako je zdravotnictví, potravinářství a zemědělství, životní prostředí, výrobu a bezpečnost“.

Pokud jde o potraviny, lidé z Policy Horizons Canada jsou nadšeni možností, že tyto nové „biodigitální“ technologie (tj. technologie, které stírají hranici mezi biologickým životem a digitálními stroji)

změní podobu našich potravin.

„Tradiční zemědělství je závislé na půdě, vodě a vhodném klimatu,“ litují autoři zprávy, než poznamenají, že „v budoucnu by se potraviny mohly vyrábět kdekoli v laboratořích a na vertikálních farmách pod střechou“.

Po diskusi o laboratorně pěstovaných potravinách, nutrigenomice a „chytrém“ zemědělství se článek rozplývá nad neuvěřitelnými výhodami této technologie. Umožní nám pěstovat cokoli, kdykoli a kdekoli! Umožní zemím usilovat o potravinovou soběstačnost tím, že budou vyrábět ty potraviny a přísady, které si samy nedokážou vypěstovat! Umožní nám nově pojmut naši stravu jako formu preventivní zdravotní péče! A samozřejmě nás zachrání před smrtelnou pohromou, kterou je změna klimatu!

Propaganda, která se šíří mezi veřejností, aby ji přesvědčila o této přeměně našich potravin, zní jako prodejní trik prodejce ojetých automobilů. To by nemělo být překvapivé. Těm, kdo znají aktéry, kteří tuto agendu „Potraviny 2.0“ prosazují, a jejich *skutečné* záměry, je zřejmé, že cílem obrovské a neuvěřitelně arogantní snahy nahradit přirozené potraviny laboratorně vyráběnými potravinovými náhražkami není pomoci chudým a hladovějícím lidem dosáhnout potravinové bezpečnosti, ale spíše je připravit o přírodní bohatství Země. Konečným výsledkem bude obyvatelstvo závislé na laboratorně vyráběných potravinových náhražkách produkovaných hrstkou oligopolních korporací a obyvatelstvo vydané na milost a nemilost vědcům, které tyto korporace zaměstnávají. Tito molekulární kouzelníci budou koneckonců schopni kdykoli do potravinových zásob vložit nejrůznější exotické látky.

Abychom však *skutečně* pochopili, kam tato agenda směřuje a jak rychle se tam pravděpodobně dostaneme, pokud se jí nebudeme bránit, nemusíme se dívat dál než na příběh Future Fields. Této společnosti a jejímu výrobku se podařilo spojit nesvatou trojici falešných potravin: GMO, brouky a biotechnologie.

Future Fields, biotechnologická společnost (kde jinde?) v Kanadě, informovala kanadskou vládu o svém záměru komercializovat „EntoEngine“, druh octomilky (vinné mušky), která „byla geneticky upravena tak, aby exprimovala růstový faktor izolovaný z krav“. Ukázalo se, že tento růstový faktor je důležitou složkou receptu na laboratorně pěstované maso, který dosud vyžadoval použití „fetálního hovězího séra“ (FBS) – látky získávané z nenarozeného skotu – k pěstování masných buněk. Ale nyní, když byl vytvořen „EntoEngine“, společnost Future Fields s nadšením využívá tyto létající „bioreaktory“ k rychlejší a levnější výrobě růstového faktoru než dosud.

Ano, brouci jsou geneticky modifikováni tak, aby produkovali růstový faktor, který se pak v laboratoři používá k pěstování masných buněk. To je budoucnost potravin, pokud se šíleným vědcům a jejich miliardářům podaří dosáhnout svého.

Co s tím můžeme dělat?

Naštěstí nejsme pasivními diváky tohoto vývoje, ale aktivními účastníky, kteří svými rozhodnutími a činy ovlivňují průběh těchto událostí.

Bez pochopení toho, kdo za touto agendou stojí a jak ji prosazuje, však nemůžeme doufat, že se nám podaří tuto noční můru „frankensteinských potravin“ skutečně odvrátit.

Příští týden se proto budeme věnovat hráčům, kteří tuto agendu prosazují, a způsobům, jakými v zákulisí pracují na uskutečnění své dietní dystopie.

Překlad: David Formánek

Facebook

Telegram

VK

Líbí se Vám překlady?

Jestli jsou pro Vás videa hodnotná a líbí se vám, ocením podporu na chod tohoto projektu. Vím, jak jsou reklamy otravné, proto je zde nechci dávat. Libovolnou částku můžete zaslat na níže uvedené číslo účtu, nebo jednodušeji přes mobilní aplikaci si oskenovat QR kód. Děkuji za Vaši podporu!

Bankovní účet (CZK): 2201583969/2010

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

Pro platby na eurový účet (EUR):

Jméno: David Formánek

IBAN: CZ8520100000002201806894

SWIFT/BIC: FIOBCZPPXXX

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

QR Platba

CZK účet

Náhodný výběr

Diskuze

18 komentářů

Napsat komentář

Vaše e-mailová adresa nebude zveřejněna. Vyžadované informace jsou označeny *